वामदेवो गौतमः। अग्निः, १ रुद्रः। त्रिष्टुप्

आ वो राजानमध्वरस्यं रुद्रं होतारं सत्ययजं रोदंस्योः। अग्निं पुरा तनियुलोर्चित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम्॥ ४.००३.०१

वः- युष्माकम्। अध्वरस्य- ध्वररिहतकर्मणः। राजानम्- स्वामिनम्। रुद्रम्- वेगिनम्। होतारम्-देवाह्वातारम्। रोदस्योः- द्यावापृथिव्योः। सत्ययजम्- अवितथदानम्। अग्निम्- पावकं कतुम्। हिरण्यरूपम्- दीप्तम्। तनयिलोः- अञ्चानिसमात्। अचित्तात्- मोह्यान्मरणाद्वा। पुरा- प्रागेव। अवसे- रक्षायै। कृणुध्वम्- कुरुत ॥१॥

अयं योनिश्चकृमा यं वयं ते जायेव पत्ये उशाती सुवासाः।

अर्वाचीनः परिवीतो नि षीदेमा उं ते स्वपाक प्रतीचीः॥ ४.००३.०२

स्वपाक- स्वपस्क शोभनकर्मोपेत । यम्- यत् । वयम् । ते- त्वदर्थम् । चकृम- कृतवन्तः । अयम्-तदिदम् । योनिः- सदनम् । पत्ये- भर्त्रे । सुवासाः- सुवासिनी । उशती- कामयमाना । जायेव-पत्नी यथा स्थानं कल्पयित तथा मया कृतम् । अर्वाचीनः- अस्मदिभमुखः । परिवीतः- तेजोभिवृतः सन् । नि षीद- उपविश । इमाः- एताः स्नुतयः । प्रतीचीः- त्वदिभमुख्यः प्रवर्तन्ते ॥२॥

आश्रुण्वते अदिपिताय मन्मे नृचक्षेसे सुमृळीकार्य वेधः।

देवायं शस्तिममृताय शंस यावेव सोतां मधुषुद्यमीळे॥ ४.००३.०३

सोता- रसनिष्पादकः। ग्रावेव- रसोपलिब्धस्थानभूतस्थैर्यप्रतीकपाषाणं यथा। ईळे- स्वशब्देन स्तौति तथा। यम्। मधुषुत्- माधुर्यनिष्पादकः। ईळे- स्तौति तस्मै। आशृण्वते- श्रुतिश्रवणपराय। अदृपिताय- दर्परिहताय। नृचक्षसे- नृणां दर्शनभूताय। सुमृळीकाय- आनन्दकराय। अमृताय-मरणरिहताय। देवाय- अग्नये। वेधः- हे मेधाविन्। शिस्तं शंस- मन्त्रं वद्॥३॥ त्वं चिन्नः शम्यां अग्ने अस्या ऋतस्यं बोध्यृतचित्स्वाधीः।

कुदा ते उक्था सेघुमाद्योनि कुदा भेवन्ति सुख्या गृहे ते॥ ४.००३.०४

अग्ने- पावक सर्वभूतिहतरितजिनितसङ्कल्पभूत । अस्याः- एतस्याः । नः- अस्माकम् । शम्याः-शान्त्याः सम्बन्धी । त्वम् । ऋतस्य- प्रकृतिनियितभूतसत्यम् । बोधि- जानीिह । ऋतिचित्-प्रकृतिनियितभूतसत्यज्ञः । स्वाधीः- शोभनध्यानसम्पन्नः । सधमाद्यानि- सहमादनािन । ते- तव । उक्था- शस्त्राणि । कदा भविष्यन्ति । ते- तव । गृहे- सद्मिन । कदा । सख्या- त्वया सह मेत्र्यः । भवन्ति ॥४॥

कथा हु तद्वर्रणाय त्वमेग्ने कथा दिवे गर्हसे कन्न आगेः।

कथा मित्राय मीळहुषे पृथिव्यै बवः कर्दर्यम्णे कद्भगाय॥ ४.००३.०५

अग्ने। कथा- कथम्। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। दिवे- द्युलोकाय। गर्हसे- अस्मत्पापं तद्यपोहनायावेदयेः। कत्- किम्। नः- अस्माकम्। आगः- पापं वदिसः। कथा- कथम्। मीळ्हुषे- आनन्दकराय। मित्राय- स्नेहाधिदैवताय। पृथिव्ये- भूम्ये। अर्थम्णे- दानाधिदैवताय। भगाय- सोभाग्याधिदैवताय। कत्- किमस्माकं पापमावेदयेः॥५॥

कद्धिष्ण्यासु वृधसानो अग्ने कद्वाताय प्रतवसे शुभंये।

परिज्मने नासत्याय क्षे ब्रवः कर्दग्ने रुद्रायं नृघ्ने॥ ४.००३.०६

धिष्ण्यासु- चित्तधारणासु । वृधसानः- वर्धमानः । अग्ने । कत्- किं ब्र्याः । कत्- किम् । प्रतवसे-बिलिष्ठाय । शुभंये- शुभप्रापकाय । वाताय- वायवे प्राणाय ब्र्याः । परिज्मने- परितो गन्त्रे । नासत्याय- सत्यस्वरूपायाश्विभ्यामित्यर्थः । क्षे- भूम्ये । ब्रवः- किं ब्र्याः । अग्ने । नृन्ने-सर्वसंहारकाय । रुद्राय- वेगाधिदैवताय । कत्- किं ब्र्याः ॥६॥

कथा महे पुष्टिम्भरायं पूष्णे कद्भुद्राय सुमेखाय हिवर्दे। कद्विष्णेव उरुगायाय रेतो बवः कद्मे शरेवे बृहत्ये॥ ४.००३.०७ महे- महात्मने । पुष्टिम्भराय- पूष्णे । कथा- कथं ब्र्याः । हिवर्दे- हृद्यदात्रे । सुमखाय- सुयज्ञाय । रुद्राय- वेगाधिदैवताय । कत्- किं ब्र्याः । कत्- किम् । रेतः- मूलं प्रति । उरुगायाय- बहुधा गीयमानाय । विष्णवे- सर्वव्याप्तायान्तर्यामिणे ब्र्याः । अग्ने । बृहत्ये- महत्ये । शरवे- निर्ऋत्ये । शृ हिंसायाम् । कत्- किम् । ब्रवः- ब्र्याः ॥७॥

कथा शर्धीय मुरुतामृतायं कथा सूरे बृह्ते पुच्छ्यमानः।

प्रति <u>ब</u>वोऽदितये तुराय साधा दिवो जातवेदश्चिकित्वान्॥ ४.००३.०८

कथा- केन हेतुना। ऋताय- प्रकृतिनियतिभूतसत्याय। मरुतां शर्धाय- मरुद्गणाय। ब्रूयाः। कथा-केन हेतुना। बृहते- महात्मने। सूरे- सूर्याय। पृच्छ्यमानः सन् ब्रूयाः। तुराय- क्षिप्राये। अदितये-अखण्डप्रकृतये। ब्रवः- किं ब्रूयाः। जातवेदः- जातविद्य। चिकित्वान्- विद्वान् सन्। दिवः-चिदाकाशात्। साध-अंहसां व्यपोहनं साधय॥८॥

ऋतेने ऋतं नियंतमीळ आ गोरामा सचा मधुमत्पकमग्ने।

कृष्णा सती रुशता धासिनेषा जामेर्येण पर्यसा पीपाय॥ ४.००३.०९

ऋतेन- प्रकृतिनियत्या। नियतं ऋतम्- प्रकृतिनियतिम्। ईळे- याचे। आमा- अपक्वा अव्यक्ता। गौरखण्डप्रकृतिरिदितिः। अग्ने। सचा- भवता सह। गोः- स्वतः। मधुमत्- मधुराम्। पक्वम्-व्यक्तप्रकृतिं सृजित। कृष्णा- तमःप्राया अव्यक्ता सतीति भावः। रुशता- रोचमानेन व्यक्तेनेति भावः। धासिना- धारकेण। एषा- इयम्। जामर्थेण- दिव्यप्रजानां दिव्यशक्तिसम्पन्नेन। पयसा- रसेन। पीपाय- प्याययित ॥९॥

ऋतेन हि ष्मा वृष्भश्चिद्कः पुमाँ अग्निः पर्यसा पृष्ठ्येन।

अस्पेन्दमानो अचरद्वयोधा वृषा शुक्रं दुंदुहे पृश्चिरूधः॥ ४.००३.१०

पुमान्- पुरुषः। वृषभः- वर्षकः। अग्निः। पृष्ठचेन- धारकेण। पयसा- रसेन। ऋतेन-प्रकृतिनियतिभूतसत्याख्येन। अक्तः- सिक्तः। वयोधाः- जीवनधारकोऽग्निः। अस्पन्दमानः- परमार्थतो निश्चलः सन्। अचरत्- व्यवहारतश्चरति। वृषा- अपां मूलशक्तिधाराणां वर्षकोग्निः। पृश्चिः- अदितेः। शुक्रम्- शुभ्रम्। ऊधः- ऊधःस्थानीयं पयः। दुदुहे- दोग्धि। अखण्डप्रकृतितो व्यक्तप्रकृतेः सृष्टिरग्नेरोष्ण्येनेवेति श्रुतो प्रसिद्धिस्तपसोध्यजायतेत्यादिषु॥१०॥

ऋतेनाद्रिं व्यसिन्भदन्तः समङ्गिरसो नवन्त गोभिः।

शुनं नरः परि षदन्नुषासमाविः स्वरभवजाते अग्नौ॥ ४.००३.११

भिदन्तः- भिन्दन्तः। ऋतेन- प्रकृतिनियितभृतसत्येन। अद्रिम्- जडप्रतीकगिरिम्। व्यसन्-व्यक्षिपन्। अङ्गिरसः- अङ्गनशीलाः। गोभिः- चिद्रिश्चिमभिः। सं नवन्त- समगच्छन्त। शुनम्-सुखेन। उषासम्- प्रभातीमात्मज्ञानोदयदेवताम्। नरः- उपासकाः। परि सदन्- उपासांचिकरे। अग्नौ- सर्वभूतिहतकतौ पावके। जाते- उद्भूते। स्वः- आत्मसूर्यः। आविः अभवत्-आविरभृत्॥११॥

ऋतेनं देवीर्मृता अमृक्ता अणीं भिरापो मधुमद्भिरमे।

वाजी न सर्गेषु प्रस्तुभानः प्र सद्मित्स्रवितवे द्धन्युः॥ ४.००३.१२

सर्गेषु - प्रेरणेषु । प्रस्तुभानः - प्रोत्साहितः । वाजी - अश्वः । न - इव । अग्ने - पावक । ऋतेन - प्रकृतिनियतिभूतसत्येन सहिताः । अमृताः - अमरणशीलाः । अमृक्ताः - अबाधिताः । देवीः - देव्यः । मधुमद्भिः - मधुरैः । अणोभिः - जीवोदकैः । आपः - नद्यः । सदिमत् - सदैव । स्रवितवे - स्रवणाय । प्र दधन्युः - प्रगच्छन्ति । अर्णवनद्यापः पदानि श्रुतौ पर्यायाण्याध्यात्मिके मूलशक्तिधाराद्योतकानि ॥१२॥

मा कस्यं युक्षं सद्मिद्धुरो गा मा वेदास्यं प्रमिन्तो मापेः।

मा भ्रातुरये अनृजोर्ऋणं वेमां संख्युर्दक्षं रिपोर्भुजेम॥ ४.००३.१३

सदिमत्- सदैव । हुरः- हिंसकस्य । कस्य- कस्यचित् । यक्षम्- यज्ञम् । मा गाः- मा गच्छ । प्रिमनतः- प्रकर्षिहंसकस्य । वेशस्य- विशः । मा गाः । आपेः- तद्बन्धोरिप मा गाः । अग्ने । अनृजोः- असत्यस्य । भ्रातुः- सोदरस्यापि । ऋणम्- देवसमर्पणम् । मा । वेः- गच्छ । रिपोः-शत्रोः । सख्युः- मित्रस्यापि । दक्षम्- सामर्थ्यम् । मा भुजेम- मा भुञ्जीमहि । किन्तु स्वसामर्थ्यमेव भुञ्जीमहीति भावः । माहं राजन्नन्यकृतेन भोजिमति श्रुतिः ॥१३ ॥

रक्षां णो अग्ने तव रक्षंणेभी रारक्षाणः सुमख प्रीणानः।

प्रति फुर वि रुज वीड्वंहों जिह रक्षो मिह चिद्वावृधानम्॥ ४.००३.१४

सुमख- शोभनयज्ञ। अग्ने। तव- ते। रक्षणेभिः- रक्षाशक्तिभिः। नः- अस्मान्। प्रीणानः-प्रीणयन्। रारक्षाणः- रक्षिता सन्। रक्ष- पालय। प्रति स्फुर- दीप्यस्व। वीडु- दृढम्। अंहः-अघम्। वि रुजः- विशेषेण भञ्जय। महि- महत्। वावृधानम्- वर्धमानम्। रक्षः। जिह-नाशय॥१४॥

पुभिभीव सुमना अग्ने अर्केरिमान्स्पृंश मन्मिभः श्रूर वाजान्।

उत ब्रह्माण्यिङ्गरो जुषस्व सं ते शस्तिर्देववीता जरेत॥ ४.००३.१५

अग्ने। एभिः- एतैः। अर्कैः- मन्त्रेः। सुमनाः- शोभनचित्तः। भव। शूर- समर्थ। इमान्- एताः। वाजान्- गतीः। मन्मभिः- मननैः। स्पृश्च। अङ्गिरः- अङ्गनशील। उत- अपि च। ब्रह्माणि- मन्त्रान्। जुषस्व- सेवस्व। ते- तव। देववाता- देवार्थं सञ्चरन्ती। शस्तिः- स्तुतिः। सं जरेत- संवर्धयतु ॥१५॥

एता विश्वा विदुषे तुभ्यं वेधो नीथान्यंग्ने निण्या वचौंसि।

निवर्चना कवये काव्यान्यशंसिषं मतिभिर्विप्रं उक्थैः॥ ४.००३.१६

वेधः- विधातः। विप्र- मेधाविन्। अग्ने। एता- इमानि। काव्यानि- क्रान्तदर्शनसम्पन्नानि। निवचना- संस्कारसम्पन्नानि। नीथानि- प्रापकाणि। विश्वा- सर्वाणि। निण्या- गूढानि। वचांसि। कवये- क्रान्तदिर्शने। विदुषे- ज्ञानिने। तुभ्यम्। मितिभिः- मननैः। उक्थेः- शस्त्रेः। अशंसिषम्- प्रशंसामि॥१६॥

